

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 808

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 30 octombrie 2015

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
233.	— Lege privind ratificarea Acordului dintre România și Statele Unite ale Americii pentru îmbunătățirea conformării fiscale internaționale și pentru implementarea FATCA, semnat la București la 28 mai 2015	2	
750.	— Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Acordului dintre România și Statele Unite ale Americii pentru îmbunătățirea conformării fiscale internaționale și pentru implementarea FATCA, semnat la București la 28 mai 2015	2	
★			
247.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 108/2013 pentru prorogarea termenului prevăzut la alin. (1) al art. 56 din Legea nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate	3	
781.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 108/2013 pentru prorogarea termenului prevăzut la alin. (1) al art. 56 din Legea nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate	3	
★			
250.	— Lege privind declararea zilei de 28 noiembrie Ziua Bucovinei	4	
784.	— Decret pentru promulgarea Legii privind declararea zilei de 28 noiembrie Ziua Bucovinei	4	
★			
779.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	5	
780.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	5	
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
89.	— Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 48/2012 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	6	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
		Decizia nr. 573 din 15 septembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar	6–9
		Decizia nr. 579 din 29 septembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (5) teza întâi din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice	10–12
		Decizia nr. 582 din 29 septembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ	13–15
★			
		Rectificări	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

privind ratificarea Acordului dintre România și Statele Unite ale Americii pentru îmbunătățirea conformării fiscale internaționale și pentru implementarea FATCA, semnat la București la 28 mai 2015

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Acordul*) dintre România și Statele Unite ale Americii pentru îmbunătățirea conformării fiscale internaționale și pentru implementarea FATCA, semnat la București la 28 mai 2015.

Art. 2. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să convină cu autoritățile competente din Statele Unite ale Americii aplicarea pentru România a condițiilor la care se face referire în art. 7 din acordul prevăzut la art. 1.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 8 octombrie 2015.

Nr. 233.

*) Acordul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

pentru promulgarea Legii privind ratificarea Acordului dintre România și Statele Unite ale Americii pentru îmbunătățirea conformării fiscale internaționale și pentru implementarea FATCA, semnat la București la 28 mai 2015

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Acordului dintre România și Statele Unite ale Americii pentru îmbunătățirea conformării fiscale internaționale și pentru implementarea FATCA, semnat la București la 28 mai 2015, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 7 octombrie 2015.

Nr. 750.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 108/2013 pentru prorogarea termenului prevăzut la alin. (1)
al art. 56 din Legea nr. 185/2013 privind amplasarea
și autorizarea mijloacelor de publicitate**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108 din 11 decembrie 2013 pentru prorogarea termenului prevăzut la alin. (1) al art. 56 din Legea nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 793 din 17 decembrie 2013.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 28 octombrie 2015.
Nr. 247.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 108/2013 pentru prorogarea
termenului prevăzut la alin. (1) al art. 56 din Legea nr. 185/2013
privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 108/2013 pentru prorogarea termenului prevăzut la alin. (1) al art. 56 din Legea nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 octombrie 2015.
Nr. 781.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind declararea zilei de 28 noiembrie Ziua Bucovinei**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se declară ziua de 28 noiembrie Ziua Bucovinei.

Art. 2. — (1) Cu prilejul sărbătoririi zilei prevăzute la art. 1 autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și instituțiile publice pot organiza manifestări cu caracter cultural-științific.

(2) Fondurile necesare organizării evenimentelor prilejuite de sărbătorirea Zilei Bucovinei pot fi asigurate din bugetele locale sau, după caz, din bugetele autorităților administrației publice centrale ori ale instituțiilor publice.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 28 octombrie 2015.
Nr. 250.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind declararea
zilei de 28 noiembrie Ziua Bucovinei**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind declararea zilei de 28 noiembrie Ziua Bucovinei și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 octombrie 2015.
Nr. 784.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.028/2015,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 noiembrie 2015, domnul David Smochină, judecător la Tribunalul Botoșani, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 octombrie 2015.
Nr. 779.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.029/2015,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 noiembrie 2015, doamna Ionica Iamandi, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Galați, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 octombrie 2015.
Nr. 780.

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE

**privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 48/2012
pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul prevederilor art. 46 alin. (6) și (11) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 48/2012 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 20 decembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnului deputat Ion Șcheau, aparținând Grupului parlamentar al PNL, îi încetează calitatea de membru al Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor;

— domnul deputat Vasile-Cătălin Drăgușanu, aparținând Grupului parlamentar ALDE, trece de la Comisia pentru afaceri europene la Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor, în calitate de membru;

— domnul deputat Aurelian Ionescu, aparținând Grupului parlamentar ALDE, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru afaceri europene.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 28 octombrie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

București, 28 octombrie 2015.
Nr. 89.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 573

din 15 septembrie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 8 alin. (1)
și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare
în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, „precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar”, excepție ridicată de Marian Sîrbu, reprezentat prin Asociația Revoluționarilor din Decembrie 1989 Frăția Balconul Operei din Timișoara, în Dosarul

nr. 4.235/30/2014 al Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 503D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 504D/2015 și nr. 782D/2015 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 și art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, „precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar”, excepție ridicată de Valerica Ușurelu (Călin), reprezentată prin Asociația Revoluționarilor din Decembrie 1989 Frăția Balconul Operei din Timișoara, în Dosarul nr. 4.250/30/2014 al Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și de Vasile Matei în Dosarul nr. 23.931/3/2012 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

6. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 504D/2015 și nr. 782D/2015 la Dosarul nr. 503D/2015, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin încheierile din 10 martie 2015, pronunțate în dosarele nr. 4.235/30/2014 și nr. 4.250/30/2014, **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 și art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, „precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar”, excepție ridicată de Marian Sîrbu și Valerica Ușurelu (Călin), reprezentați prin Asociația Revoluționarilor din Decembrie 1989 Frăția Balconul Operei din Timișoara, în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri prin care se solicită acordarea unor drepturi întemeiate pe dispozițiile Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004.**

9. Prin Încheierea din 31 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 23.931/3/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 și art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, „precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar”, excepție ridicată de Vasile Matei într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații privind acordarea unor drepturi întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 341/2004.**

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că prevederile criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât revoluționarii sunt discriminați în raport cu alte categorii de persoane cărora li s-a restituit reducerea de 15% din venit.

11. Astfel, referitor la prevederile art. II art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, introduse prin Legea nr. 283/2011, apreciază că prin nesocotirea principiilor de drept stabilite prin Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, în timp ce absolut toate categoriile prevăzute de Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar au beneficiat în mod real de restabilirea drepturilor salariale și asigurărilor sociale față de nivelul lor avut anterior diminuării cu 25%, respectiv 15%, persoanele vizate de Legea nr. 341/2004 au beneficiat doar formal de reîntregirea venitului, deoarece, „prin neluarea în considerare a algoritmului de calcul, prevăzut la art. 4 și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004,

diminuarea cu 15% a drepturilor revoluționarilor la indemnizația reparatorie a persistat și persistă”.

12. Totodată, se susține că discriminarea există și sub aspectul normei de drept instituite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2011 privind utilizarea indicatorului de referință câștigul salarial mediu brut în actele normative din domeniul muncii și protecției sociale, respectiv sub aspectul efectului juridic al celor două sintagme „salariul mediu brut pe economie utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat” și „câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat”. Astfel, arată că, în timp ce pentru toate categoriile sociale plătite din bugetul asigurărilor sociale de stat, la calculul drepturilor, inclusiv al pensiilor, este utilizat indicatorul „câștigul salarial mediu brut”, în cazul beneficiarilor Legii nr. 341/2004, pentru calculul indemnizației este menținut ultimul salariu mediu cunoscut, respectiv cel al lunii octombrie 2010.

13. Referitor la prevederile art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, introduse prin Legea nr. 283/2011, se susține, în esență, că acestea contravin dispozițiilor art. 22 alin. (1), art. 47 alin. (2) și art. 53 din Constituție, deoarece indemnizația prevăzută de Legea nr. 341/2004, indemnizație care nu se mai acordă potrivit dispozițiilor de lege criticate, a constituit singura sursă de existență, or, potrivit prevederilor constituționale, dreptul la viață și la integritate fizică și psihică al persoanei este garantat, iar cetățenii au dreptul și la măsuri de asistență socială, potrivit legii, nefiind întrunite condițiile restrângerii exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale.

14. **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât nu există o obligație prevăzută de Constituție pentru legiuitor de a acorda indemnizații de recunoștință, precum cele din spețele de față.

15. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

16. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Avocatul Poporului**, în dosarele nr. 503D/2015 și nr. 504D/2015, arată că își menține punctul său de vedere transmis anterior și reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 366 din 24 septembrie 2013, nr. 555 din 15 octombrie 2014 și nr. 482 din 23 septembrie 2014, în sensul că dispozițiile criticate sunt constituționale.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

20. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 8 și art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar,

„precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar”. Însă, având în vedere notele scrise ale autorilor excepției de neconstituționalitate, precum și faptul că prevederile de lege criticate au fost introduse în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 prin Legea nr. 283/2011, raportat la normele de tehnică legislativă consacrate de art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit cărora dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta, Curtea urmează să rețină ca obiect al excepției de neconstituționalitate prevederile art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011. Prevederile de lege criticate au următorul cuprins:

„Art. II. — Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează: [...]

Art. 8. — (1) În anul 2012, cuantumul drepturilor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a), b) și d), alin. (4), art. 13 lit. b) și c) și la art. 14 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2011. [...]

Art. 18. — În anul 2012, indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă.”

21. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 22 alin. (1) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, sens în care sunt, spre exemplu, Decizia nr. 366 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 697 din 14 noiembrie 2013, Decizia nr. 482 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 20 noiembrie 2014, Decizia nr. 555 din 15 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 18 decembrie 2014, și Decizia nr. 419 din 28 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 3 august 2015, prin care Curtea a statuat că prevederile art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

23. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că textele de lege criticate stabilesc că, temporar, nu se mai acordă indemnizațiile prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004. De aceste indemnizații, calculate prin aplicarea coeficientului de 1,10 la salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea asigurărilor sociale de stat, beneficiau persoanele care au obținut titlul de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite cu prilejul Revoluției Române din Decembrie 1989, numai dacă acestea aveau un

venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

24. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 47 din Constituție, prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, Curtea a constatat că prevederile criticate „nu pot fi privite ca aducând atingere dreptului constituțional la un nivel de trai decent, ci mai degrabă ca instituirea unui set de măsuri de adaptare la condițiile economico-sociale existente”. În acest context, Curtea a reținut că legiuitorul este chemat „să instituie un ansamblu de măsuri prin care statul să asigure protejarea și îmbunătățirea calității vieții cetățenilor atât prin reglementarea unor drepturi fundamentale, precum dreptul la securitate socială, dreptul la muncă — condiție principală pentru un trai decent —, dreptul la o salarizare echitabilă, dreptul la protecția sănătății și altele asemenea, dar și prin drepturi care nu au o consacrare constituțională și care tind către același obiectiv. În același spirit, Constituția consacră, în chiar art. 1 alin. (3), caracterul de stat social al României, obligă statul, prin dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. f), să creeze condițiile necesare pentru creșterea calității vieții, iar prin art. 41 alin. (2) și art. 47 alin. (2) prevede dreptul salariaților, respectiv al cetățenilor, și la alte măsuri de protecție socială și de asistență socială decât cele nominalizate expres în Legea fundamentală, măsuri stabilite prin lege. Caracteristic tuturor acestor drepturi ale cetățenilor și obligații corelative ale statului este faptul că, în măsura în care nu sunt nominalizate expres de Constituție, legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor”.

25. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 53 din Constituție, Curtea a reținut că drepturile a căror plată a fost suspendată prin prevederile de lege criticate fac parte dintr-un ansamblu de măsuri pe care Legea nr. 341/2004 le-a instituit în semn de grațitudine față de cei care au luptat pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989. În ceea ce privește prevederile actului normativ criticat vizând limitarea ori chiar neacordarea în anul 2012 a unor drepturi ce nu sunt consacrate la nivel constituțional, neavând în consecință un caracter fundamental, Curtea a reținut că dispozițiile art. 53 din Constituție nu sunt incidente, acestea având în vedere doar restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale. Totodată, Curtea a constatat că, deși temeiul moral al acordării acestor beneficii, izvorât din sentimentul de recunoștință pentru cei care, prin jertfa și contribuția proprie, au condus la căderea regimului comunist și la instaurarea democrației, este incontestabil, acesta nu constituie totuși, potrivit Constituției, o obligație de reglementare a statului în acest sens, neputându-se vorbi astfel de existența unui drept fundamental la obținerea unor indemnizații în virtutea calității de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite în cadrul Revoluției Române din Decembrie 1989.

26. Totodată, prin Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 25 martie 2014, Curtea a subliniat că, „deși autoritățile au dreptul de a dispune cu privire la acordarea drepturilor bănești pretinse de autorii excepției de neconstituționalitate, restrângerea ori suspendarea acestor drepturi și în viitor, în condițiile în care textele de lege care le prevăd nu au fost abrogate, ar putea justifica întrebarea dacă aceste drepturi mai există și dacă în cumva textele de lege care le prevăd au fost în fapt lipsite de eficiență, așa încât speranța titularilor acestor drepturi, deși are un suport legal, este în realitate lipsită de conținut. Astfel, deși formal limitată în timp, respectiv vizând durata unui an calendaristic, măsura de suspendare repetată a acestor

drepturi, pentru mai mulți ani la rând, ar putea afecta caracterul previzibil al normelor de lege, creând incertitudine cu privire la existența acestor drepturi”. În acest sens, Curtea a precizat că măsura suspendării anuale a plății drepturilor prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, măsură adoptată deja pentru 3 ani consecutivi, 2012, 2013 și 2014, nu poate fi repetată *sine die*, caz în care ar putea afecta proporționalitatea măsurii. De altfel, prin Decizia nr. 173 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 22 mai 2015, Curtea a reținut că începând cu luna ianuarie 2015, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 969 din 30 decembrie 2014, și Ordonanței Guvernului nr. 1/2015 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2015, au modificat prevederile art. 3 și art. 4 din Legea nr. 341/2004, care stabileau categoriile de titluri ce se pot acorda luptătorilor pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989 și drepturile corespondente deținerii acestor titluri (introducându-se un nou titlu, Luptător cu Rol Determinant), iar noul conținut normativ al art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 prevede acordarea unei indemnizații de grațitudine lunară începând cu anul 2015.

27. Referitor la critica privind pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, prin Decizia nr. 482 din 23 septembrie 2014, precizată, Curtea a reținut că autorii excepției se referă la indemnizația prevăzută de art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004, și anume la indemnizația lunară acordată la pensia pentru limită de vârstă, echivalentă cu un coeficient de 0,6 calculat conform prevederilor art. 4 alin. (2) din aceeași lege, indemnizație care se acordă pe lângă indemnizația reparatorie lunară prevăzută de art. 4 alin. (4), a cărei plată este suspendată. Potrivit art. 14 lit. d) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, indemnizațiile prevăzute de Legea nr. 341/2004 s-au redus cu

15%, iar potrivit art. 10 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, aceste indemnizații se majorează cu 15% față de luna octombrie 2010. Curtea a reținut că textul de lege criticat — art. II art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 stabilește că, în anul 2012, aceste indemnizații se mențin la același nivel cu cel din luna decembrie 2011, autorii excepției fiind nemulțumiți de modul de calcul al acestora, și anume de raportarea la indemnizația aflată în plată în decembrie 2011, iar nu la câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, așa cum prevede Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2011 privind utilizarea indicatorului de referință câștigul salarial mediu brut în actele normative din domeniul muncii și protecției sociale.

28. În această materie, Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat Decizia nr. 22 din 18 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 16 decembrie 2013, prin care a admis recursurile în interesul legii declarate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de Avocatul Poporului și a stabilit [în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 4 alin. (4) și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 285/2010] că indemnizațiile lunare reparatorii și indemnizațiile lunare prevăzute de Legea nr. 341/2004 se calculează, în anul 2011, prin aplicarea coeficientului de 15% asupra cuantumului indemnizației aflat în plată în luna octombrie 2010.

29. Totodată, Curtea Constituțională a statuat că aceste indemnizații au un caracter reparatoriu, iar legiuitorul are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestora, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, sens în care este Decizia nr. 193 din 2 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 10 iulie 2013.

30. Curtea a constatat că nu poate fi reținută nici critica privind pretinsa discriminare între beneficiarii Legii nr. 341/2004 și celelalte categorii sociale, plătite din bugetul asigurărilor sociale de stat, întrucât aceștia nu se află în situații juridice similare.

31. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marian Sîrbu și Valerica Ușurelu (Călin), reprezentați prin Asociația Revoluționarilor din Decembrie 1989 Frăția Balconul Operei din Timișoara, în dosarele nr. 4.235/30/2014 și nr. 4.250/30/2014 ale Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și de Vasile Matei în Dosarul nr. 23.931/3/2012 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că prevederile art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 septembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 579

din 29 septembrie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (5) teza întâi
din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (5) teza întâi din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Tatiana Rădulescu în Dosarul nr. 4.946/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 345D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că textul de lege criticat nu conține în sine niciun viciu de neconstituționalitate, ci reglementează diferența de 2,5% din salariul de bază între două clase de salarizare succesive. Mai arată că diferențele de salarizare între magistrați cu aceleași condiții de vechime provin din dispozițiile art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 3.002 din 7 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 4.946/2/2013, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (5) teza întâi din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamanta Tatiana Rădulescu în cadrul soluționării unei cauze de contencios administrativ având ca obiect anularea ordinului emis de ministrul Justiției prin care s-au stabilit drepturi salariale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia solicită, „în principal, să se constate neconstituționalitatea dispozițiilor legale indicate și, în subsidiar, să se constate că aceste dispoziții legale sunt constituționale, dar numai în măsura în care, prin aplicarea procentului stabilit de lege, rezultă un salariu de bază, o soldă/salariu de funcție, respectiv o indemnizație lunară de încadrare egală cu cea a personalului care a fost reîncadrat în aceeași clasă de salarizare de la data de 1 ianuarie 2011, data intrării în vigoare a Legii-

cadru nr. 284/2010, reîncadrare ce a avut loc în condițiile art. 33 din același act normativ”. În acest sens, susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece generează inechitate și incoerență, prin stabilirea unei remunerații inegale pentru muncă de valoare egală, contrar ierarhiei indemnizațiilor din justiție, potrivit căreia trebuie să se țină cont de nivelul instanței, vechimea în muncă și vechimea în funcție. Modul de calcul conceput de legiuitor prin aplicarea unui procent de 2,5% la acordarea unei clase de salarizare la trecerea în tranșa următoare de vechime în muncă sau în funcție, după caz, conduce la stabilirea unei indemnizații lunare de încadrare mai mică decât indemnizația lunară de încadrare a personalului de la același nivel al instanței, care a trecut la aceeași tranșă de vechime în muncă sau în funcție, anterior datei de 1 ianuarie 2011, data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 284/2010. Arată că „aceste elemente și împrejurări conținute de art. 10 alin. (5) teza întâi, inclusiv procentul, dincolo de aparenta sa tehnicitate”, sunt discriminatorii. Cu alte cuvinte, sporul pentru vechimea în muncă și/sau pentru vechimea în profesie calculat anterior datei de 1 ianuarie 2011 era mai mare, iar după 1 ianuarie 2011, inclus fiind în salariul de bază, este mai mic în raport cu noul algoritm de calcul, ducând în final la indemnizații lunare de încadrare inegale pentru cei aflați în situații identice din punct de vedere obiectiv.

6. În continuare, autoarea excepției susține că nu contestă libertatea legiuitorului de a stabili printr-o nouă lege a salarizării un nou algoritm de calcul, însă, acest nou algoritm de calcul, prin procentul reglementat și prin momentul trecerii de la o tranșă de vechime la alta, conduce la inechități salariale, fără justificare obiectivă și rezonabilă, inechități fără precedent în istoria salarizării personalului din justiție, cu nesocotirea principiului constituțional al egalității în fața legii. Astfel, nu există nicio justificare obiectivă și rezonabilă pentru ca magistrații care prestează o muncă de o valoare egală, la același nivel al instanței și care au aceleași tranșe de vechime în muncă și/sau în funcție, să aibă indemnizații diferite, în raport numai cu momentul subiectiv la care s-a împlinit o anumită tranșă de vechime.

7. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât creează diferențiere de salarizare între persoanele care au aceeași vechime și îndeplinesc aceeași funcție, fără să existe o justificare obiectivă și rezonabilă, încălcând astfel egalitatea de tratament în stabilirea salariului, consacrată de art. 41 alin. (4) din Constituție, de art. 6 alin. (3) din Codul muncii, de art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 și de art. 23 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Cu privire la principiul egalității de tratament, arată că, potrivit jurisprudenței

Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 28 mai 1995, pronunțată în Cauza *Incze împotriva Austriei*, Hotărârea din 18 februarie 1991, pronunțată în Cauza *Fredin împotriva Suediei*, paragraful 60, Hotărârea din 23 iunie 1993 pronunțată în Cauza *Hoffmann împotriva Austriei*, paragraful 31, Hotărârea din 28 septembrie 1995, pronunțată în Cauza *Spadea și Scalabrino împotriva Italiei*), precum și jurisprudenței Curții Constituționale (Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2013), diferența de tratament devine discriminare atunci când autoritățile statale introduc distincții între situații analoage sau comparabile, fără ca ele să se bazeze pe o justificare obiectivă și rezonabilă. În acest context, potrivit principiului „*la muncă egală, remunerație egală*”, dacă felul muncii este același, dacă cerințele și condițiile de muncă sunt aceleași, dacă munca este egală sau de valoare egală, diferențierile de salarizare nu se justifică. Prin urmare, consideră că, în temeiul principiului „*la muncă egală, salariu egal*”, personalul care îndeplinește condițiile de trecere la o altă gradație după 1 ianuarie 2011 are dreptul legal la stabilirea și obținerea unor drepturi salariale egale cu ale personalului care a îndeplinit condițiile de trecere la o altă gradație până la 31 decembrie 2010, întrucât deține o funcție sau un post identic, la același nivel cu ceilalți colegi și au aceleași atribuții de serviciu.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise transmise la dosar de autoarea excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (5) teza întâi din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, având următorul conținut: **„Diferența dintre două clase de salarizare succesive este de 2,5% din salariul de bază, solda/salariul de funcție, indemnizația lunară de încadrare, utilizându-se rotunjirea la a doua zecimală a coeficienților de ierarhizare aferenți claselor de salarizare.”**

13. Autoarea excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, la data de 1 ianuarie 2011, a intrat în vigoare și urma să se aplice Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice. Potrivit acesteia, salariile de bază, soldele/salariile de funcție și indemnizațiile lunare de încadrare se stabilesc prin înmulțirea coeficienților de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare cu valoarea de referință (stabilită la 600 lei). Pronunțându-se asupra acestei legi în cadrul controlului de constituționalitate *a priori*, prin Decizia nr. 1.658 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 18 ianuarie 2011, Curtea a reținut că „există o obligație pozitivă în sarcina legiuitorului ca, în momentul aplicării prezentei legi în privința determinării valorii salariului/soldei/indemnizației brute, indiferent de coeficientul de ierarhizare aplicabil diverselor categorii de personal plătit din fonduri publice, salariul/solda/indemnizația brută a acestora să

fie la un nivel cel puțin egal lunii iunie 2010. [...] Pentru ca la momentul aplicării prezentei legi în privința determinării valorii salariului/soldei/indemnizației brute acestea din urmă să nu cunoască o scădere sub nivelul din iunie 2010, legiuitorul trebuie să stabilească o valoare de referință adecvată, superioară celei prevăzute în momentul de față prin art. 10 alin. (4) din lege.”

15. În acest context legislativ, Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, a prevăzut la art. 4 alin. (2) că în anul 2011 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 și la art. 4 alin. (3), că personalul plătit din fonduri publice se reîncadrează, începând cu 1 ianuarie 2011, pe clase de salarizare, pe noile funcții, gradații și grade prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010, în raport cu funcția, vechimea, gradul și treapta avute la 31 decembrie 2010. La art. 6 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 s-a prevăzut că **„avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă se face prin încadrarea în clasele de salarizare corespunzătoare vechimii în muncă dobândite, prevăzute la art. 11 alin. (3) din legea-cadru, personalul beneficiind de o majorare a salariului de bază avut, corespunzător numărului de clase de salarizare succesive suplimentare multiplicat cu procentul stabilit la art. 10 alin. (5) din legea-cadru, fără acordarea salariului corespunzător coeficientului de ierarhizare aferent noii clase de salarizare”**, iar alin. (3) al aceluiași articol stabilește că aceleași prevederi se aplică în mod corespunzător și pentru personalul care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale „*Justiție*”, respectiv vechime în învățământ pentru personalul didactic de predare universitar și preuniversitar. În baza art. 11 alin. (3) din Legea-cadru nr. 284/2010: **„Tranșele de vechime în muncă, în funcție de care se acordă cele 5 gradații potrivit alin. (2), respectiv clasele de salarizare, sunt următoarele:**

— *gradația 1 — de la 3 la 5 ani — 3 clase succesive de salarizare suplimentare față de nivelul minim al fiecărei funcții;*
 — *gradația 2 — de la 5 la 10 ani — două clase succesive de salarizare suplimentare față de cele deținute pentru gradația 1;*
 — *gradația 3 — de la 10 la 15 ani — două clase succesive de salarizare suplimentare față de cele deținute pentru gradația 2;*
 — *gradația 4 — de la 15 la 20 de ani — o clasă succesivă de salarizare suplimentară față de cele deținute pentru gradația 3;*
 — *gradația 5 — peste 20 de ani — o clasă succesivă de salarizare suplimentară față de cele deținute pentru gradația 4.”*

16. Întrucât dispozițiile de lege criticate — art. 10 alin. (5) din Legea-cadru nr. 284/2010 — stabilesc că diferența dintre două clase de salarizare succesive este de 2,5% din salariul de bază, personalul care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale „*Justiție*”, care avansează în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă va beneficia de o majorare a salariului de bază, după cum urmează: gradația 1 — de la 3 la 5 ani — 7,5%; gradația 2 — de la 5 la 10 ani — 5%; gradația 3 — de la 10 la 15 ani — 5%; gradația 4 — de la 15 la 20 de ani — 2,5%; gradația 5 — peste 20 de ani — 2,5%. Același mod de calcul este stabilit și pentru anii 2012, 2013, 2014 și 2015. Art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 6 aprilie 2015, prevede că în anul 2015 salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat, iar art. 5 alin. (11) prevede că **„Prin nivel de**

salarizare în plată pentru funcțiile similare se înțelege același cuantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovât îndeplinește aceleași condiții de studii — medii, superioare, postuniversitare, doctorale —, de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării.”

17. Referitor la dispozițiile de lege criticate, Curtea nu s-a mai pronunțat. Însă, cu privire la problema de drept a discriminării referitoare la salarizare sub aspectul trecerii într-o altă tranșă de vechime ulterior sau anterior anului 2011, prin Decizia nr. 29 din 21 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 3 aprilie 2014, Curtea a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. II art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar se regăsește și în cuprinsul art. 6 din Legea nr. 285/2010, iar aceste din urmă dispoziții au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate. În acest sens, prin Decizia nr. 166 din 19 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 18 iunie 2013, Curtea, analizând o excepție de neconstituționalitate cu o motivare similară raportată la încălcarea acelorași dispoziții constituționale, a reținut că aspectele ce țin de aplicarea legii de către organismele abilitate, precum și cele referitoare la pretinsa încălcare de către prevederile de lege criticate a unor alte acte normative decât Legea fundamentală nu constituie veritabile critici de neconstituționalitate, în sensul dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora „Sunt neconstituționale prevederile actelor prevăzute la alin. (1), care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției”.

18. Prin Decizia nr. 669 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, Curtea a reținut că avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă și calculul indemnizațiilor potrivit acestor gradații se face potrivit normelor juridice în vigoare la data unei astfel de avansări, cuantumul ce ar fi putut fi calculate potrivit

legislației aplicabile anterior acestei date neavând regimul juridic al unor drepturi câștigate. De altfel, Curtea a subliniat faptul că legiuitorul poate interveni oricând, din rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, cu reglementarea unor criterii de avansare și a unor metodologii de calcul al indemnizațiilor obținute în urma avansării, ce devin aplicabile de la data intrării lor în vigoare, înlocuind vechile norme având același obiect, pe care le abrogă. În același sens s-a pronunțat Curtea și prin Decizia nr. 343 din 17 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 30 iulie 2014, Decizia nr. 311 din 28 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 26 iunie 2015, și Decizia nr. 475 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 11 august 2015.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Având în vedere acestea, Curtea observă că dispozițiile de lege criticate care instituie procentul de 2,5 ca diferență între două clase de salarizare nu conțin niciun element de neconstituționalitate. Art. 11 alin. (3) din Legea-cadru nr. 284/2010 stabilește, în mod diferențiat pe gradații, modul de calcul al procentelor cu care se majorează salariul de bază, spre deosebire de vechea reglementare aplicabilă salarizării magistraților, care prevedea o majorare de 5%, indiferent de treapta de vechime în muncă în care se trecea. Astfel, diferențele de salarizare invocate de autoarea excepției, referitoare la personalul care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale „Justiție” și care avansează în gradațiile 4 și 5, provin din întreaga succesiune a actelor normative intervenite după anul 2011, raportată la prevederile aplicabile anterior anului 2011, iar nu din dispozițiile de lege criticate.

21. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007).

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Tatiana Rădulescu în Dosarul nr. 4.946/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 10 alin. (5) teza întâi din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 septembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 582

din 29 septembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și ale anexelor nr. 2 și nr. 3b la aceasta, excepție ridicată de Sindicatul Liber Învățământ Zona Balș, în numele membrilor săi de sindicat, în Dosarul nr. 1.921/104/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 485D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 522D/2015, nr. 523D/2015, nr. 531D/2015, nr. 532D/2015, nr. 539—549D/2015, nr. 589D/2015, nr. 894D/2015, nr. 911—914D/2015 și nr. 932—935D/2015, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, respectiv excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011, excepție ridicată de Maria Stăncioiu în Dosarul nr. 5.741/63/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, de Sindicatul Liber „Educația” din Galați, în numele membrilor săi de sindicat, și de Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gh. Caranica”, în numele membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 3.785/121/2014/a1, nr. 5.630/121/2014/a1, nr. 959/113/2014, nr. 961/113/2014, nr. 1.346/113/2014, nr. 1.555/113/2014, nr. 1.560/113/2014, nr. 1.586/113/2014, nr. 1.631/113/2014, nr. 1.633/113/2014, nr. 1.716/113/2014, nr. 1.717/113/2014, nr. 1.723/113/2014 și nr. 986/113/2014 ale Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Sindicatul Liber „Educația” din Galați, în numele membrilor săi de sindicat, în Dosarul nr. 6.109/121/2014 al Tribunalului Galați — Secția I civilă, de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare, în numele membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 17/83/2015, nr. 2.966/83/2014 și nr. 2.841/83/2014 ale Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare, în numele membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 2.568/83/2014, nr. 1.293/83/2014, nr. 1.466/83/2014, nr. 1.492/83/2014, nr. 1.283/83/2014 și nr. 1.314/83/2014 ale Curții de Apel Oradea — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

7. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind

organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 522D/2015, nr. 523D/2015, nr. 531D/2015, nr. 532D/2015, nr. 539—549D/2015, nr. 589D/2015, nr. 894D/2015, nr. 911—914D/2015 și nr. 932—935D/2015 la Dosarul nr. 485D/2015, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin Încheierea din 3 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.921/104/2014, și prin Decizia civilă nr. 1.721 din 1 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.741/63/2014, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și ale anexelor nr. 2 și nr. 3b la aceasta.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Liber Învățământ Zona Balș, în numele membrilor săi de sindicat, respectiv de Maria Stăncioiu în cadrul soluționării unor cauze având ca obiect acordare de drepturi bănești.

10. Prin deciziile civile nr. 18/R și nr. 17/R din 17 februarie 2015, pronunțate în dosarele nr. 3.785/121/2014/a1 și nr. 5.630/121/2014/a1, și prin încheierile din 10 și din 12 martie 2015, pronunțate în dosarele nr. 959/113/2014, nr. 961/113/2014, nr. 1.346/113/2014, nr. 1.555/113/2014, nr. 1.560/113/2014, nr. 1.586/113/2014, nr. 1.631/113/2014, nr. 1.633/113/2014, nr. 1.716/113/2014, nr. 1.717/113/2014, nr. 1.723/113/2014 și nr. 986/113/2014, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011, respectiv cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011, precum și ale anexelor nr. 2 și nr. 3b la aceasta.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Liber „Educația” din Galați, în numele membrilor săi de sindicat, și de Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gh. Caranica”, în numele membrilor săi de sindicat, în cadrul soluționării unor cauze având ca obiect acordare de drepturi bănești.

11. Prin Sentința civilă nr. 186 din 12 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 6.109/121/2014, **Tribunalul Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011, precum și ale anexelor nr. 2 și nr. 3b la aceasta.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Liber „Educația” din Galați, în numele membrilor săi de sindicat, în cadrul soluționării unei cauze având ca obiect acordare de drepturi bănești.

12. Prin încheierile din 11 martie 2015 și din 23 aprilie 2015, pronunțate în dosarele nr. 17/83/2015, nr. 2.966/83/2014 și nr. 2.841/83/2014, **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare, în numele membrilor săi de sindicat, în cadrul soluționării unor cauze având ca obiect acordare de drepturi bănești.

13. Prin încheierile din 6 aprilie, 7 mai și din 6 mai 2015, pronunțate în dosarele nr. 2.568/83/2014, nr. 1.293/83/2014, nr. 1.466/83/2014, nr. 1.492/83/2014, nr. 1.283/83/2014 și nr. 1.314/83/2014, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare, în numele membrilor săi de sindicat, în cadrul soluționării unor cauze având ca obiect acordare de drepturi bănești.

14. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (5) și art. 147 alin. (4) din Constituție, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011. În acest sens, arată că, prin Legea nr. 63/2011, salariile de încadrare ale cadrelor didactice au fost micșorate, deși, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, reîncadrarea salarială a cadrelor didactice, începând cu data de 1 ianuarie 2010, trebuia făcută în raport cu salariile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, adică prin luarea în calcul a unui coeficient de multiplicare 1,000 cu valoarea de 400 lei. Conform considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011 și celor ale deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3/2011 și nr. 11/2012, salariile cadrelor didactice trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la cuantumul avut în luna iunie 2010, deci la nivelul prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008. Arată că, în fapt, Legea nr. 63/2011 a readus valorile salariale ale cadrelor didactice la nivelul stabilit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, care a fost declarată neconstituțională, ceea ce a condus la o scădere a cuantumului salariilor de 25%. În acest sens, susțin că, după pronunțarea Deciziei Curții Constituționale nr. 877/2011, Guvernul avea obligația să respecte prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție și să modifice salariile prevăzute în anexele Legii nr. 63/2011 prin raportarea lor la valorile stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008. În concluzie, autorii excepției susțin că dispozițiile Legii nr. 63/2011 sunt neconstituționale, întrucât contravin prevederilor art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, deoarece aceste dispoziții „perpetuează prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009, chiar dacă introduc în locul coeficienților de multiplicare rezultatul înmulțirii acestora”. Soluția constituțională pentru uniformizarea salariilor din învățământ „era raportarea valorilor la cele rezultate din prevederile Legii nr. 221/2008, constituțională”.

15. **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă, Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Galați — Secția I civilă, Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă și Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, concluziile scrise transmise la dosar de autorii excepției, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011. Dispozițiile art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011, criticate de unii dintre autorii excepției, au următorul conținut:

— Art. 1: „(1) *Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la 31 decembrie 2011, personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ beneficiază de drepturile de natură salarială stabilite în conformitate cu anexele la prezenta lege.*

(2) *Cuantumul brut al salariilor de încadrare pentru personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ este cel prevăzut în anexele nr. 1, 2, 3a și 3b, după caz. [...]*

(6) *Prin contractele colective de muncă sau acordurile colective de muncă și contractele individuale de muncă nu pot fi negociate salarii ori alte drepturi bănești sau în natură care excedează prevederilor prezentei legi.”;*

— Art. 2: „(1) *Încadrarea personalului prevăzut la art. 1 se face potrivit prevederilor prezentei legi.”;*

(2) *Persoanele care au salarii de încadrare între limita minimă și maximă a tranșei de vechime pentru funcțiile didactice din învățământul universitar, respectiv a gradului profesional sau a treptei profesionale pentru funcțiile didactice auxiliare își păstrează încadrarea avută dacă se situează între limitele prevăzute în anexele la prezenta lege. [...]*

— Art. 6: „*Orice alte dispoziții contrare cu privire la stabilirea salariilor și a celorlalte drepturi de natură salarială, în anul 2011, pentru personalul prevăzut la art. 1 alin. (1), se abrogă.”*

Anexa nr. 2 are următorul titlu: „*Salarii de încadrare pentru personalul didactic din învățământul preuniversitar*”, iar anexa nr. 3b „*Salarii de încadrare pentru personalul didactic auxiliar din învățământul preuniversitar*”.

20. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și art. 147 alin. (4) referitor la caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra aceluiași dispoziții de lege, criticate din aceeași perspectivă, s-a pronunțat prin numeroase decizii, cum sunt: Decizia nr. 99 din 3 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 29 aprilie 2015, Decizia nr. 211 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 414 din 11 iunie 2015, Decizia nr. 213 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 26 mai 2015, Decizia nr. 355 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 30 iunie 2015,

constatând constituționalitatea acestora în raport cu criticile formulate. Curtea a reținut că principala critică a autorilor excepției de neconstituționalitate este aceea că salariile personalului didactic și didactic auxiliar trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la cuantumul (calculat pe baza coeficientului de multiplicare 1,000 de 400 lei) prevăzut de Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008, coroborată cu Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. Astfel, autorii excepției critică noua reglementare a salarizării personalului didactic și didactic auxiliar — Legea nr. 63/2011, cu privire la care Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 13 ianuarie 2015, constatând constituționalitatea acesteia.

22. Referitor la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la calitatea legii, Curtea a reiterat jurisprudența sa, respectiv Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, prin care a constatat că exigențele referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor nu sunt încălcate câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

23. De asemenea, prin Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, Curtea s-a pronunțat în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate asupra Legii privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ (devenită Legea nr. 63/2011), reținând

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Liber Învățământ Zona Balș, în numele membrilor săi de sindicat, și de Maria Stăncioiu în dosarele nr. 1.921/104/2014 și nr. 5.741/63/2014 ale Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, de Sindicatul Liber „Educația” din Galați, în numele membrilor săi de sindicat, și de Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gh. Caranica”, în numele membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 3.785/121/2014/a1, nr. 5.630/121/2014/a1, nr. 959/113/2014, nr. 961/113/2014, nr. 1.346/113/2014, nr. 1.555/113/2014, nr. 1.560/113/2014, nr. 1.586/113/2014, nr. 1.631/113/2014, nr. 1.633/113/2014, nr. 1.716/113/2014, nr. 1.717/113/2014, nr. 1.723/113/2014 și nr. 986/113/2014 ale Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Sindicatul Liber „Educația” din Galați, în numele membrilor săi de sindicat, în Dosarul nr. 6.109/121/2014 al Tribunalului Galați — Secția I civilă, de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare, în numele membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 17/83/2015, nr. 2.966/83/2014 și nr. 2.841/83/2014 ale Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare, în numele membrilor săi de sindicat, în dosarele nr. 2.568/83/2014, nr. 1.293/83/2014, nr. 1.466/83/2014, nr. 1.492/83/2014, nr. 1.283/83/2014 și nr. 1.314/83/2014 ale Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și constată că dispozițiile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Galați — Secția I civilă, Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 septembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

RECTIFICĂRI

În anexa „Lista cuprinzând reprezentanții societății civile în Consiliul Economic și Social” la Decizia prim-ministrului nr. 219/2015 privind numirea reprezentanților societății civile în cadrul Consiliului Economic și Social, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 719 din 24 septembrie 2015, se fac următoarele rectificări:

— la nr. crt. 2 din coloana „Organizația”, în loc de: „*Communication for Community*” se va citi: „*Asociația C4C Communication for Community*”;

— la nr. crt. 5 din coloana „Organizația”, în loc de: „*ROMAVIS*” se va citi: „*ROMAPIS — Federația Asociațiilor Apicole din România*”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

